

Vládní návrh,

kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol mezi Českou republikou a Belgickým královstvím ke Smlouvě mezi Českou republikou a Belgickým královstvím o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku, který byl podepsán v Bruselu dne 15. března 2010

N á v r h   u s n e s e n í   S e n á t u   P Ě R

Senát Parlamentu České republiky souhlasí s ratifikací Protokolu mezi Českou republikou a Belgickým královstvím ke Smlouvě mezi Českou republikou a Belgickým královstvím o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku, který byl podepsán v Bruselu dne 15. března 2010

Předkládací zpráva pro Parlament

Dvojí zdanění, ke kterému může docházet v mezinárodních vztazích, je nežádoucí, neboť snižuje příjmy, které daňovým subjektům (rezidentům) jednoho státu plynou ze státu druhého.

Protože příčinou vzniku mezinárodního dvojího zdanění příjmů a majetku je kolize daňových zákonů dvou různých států, může být toto zdanění účinně vyloučeno jen takovým opatřením obou států, které je vzájemně koordinováno mezinárodní smlouvou.

Ve vzájemných daňových vztazích mezi Českou republikou a Belgií se v současné době uplatňuje Smlouva mezi Českou republikou a Belgickým královstvím o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku, která byla podepsána dne 16. prosince 1996. Smlouva vstoupila v platnost dne 24. července 2000, byla v České republice publikována ve Sbírce mezinárodních smluv pod č. 95/2000. Při podpisu uvedené smlouvy byl sjednán již jeden Protokol, který byl podepsán i publikován současně se Smlouvou samotnou.

V dubnu 2009 belgická strana navrhla České republice dojednat k této smlouvě doplňující protokol, který by tvořil její nedílnou součást a jehož hlavním smyslem by bylo zajištění výměny daňových informací, a to v souladu se současnými trendy.

Tato iniciativa belgické strany tedy vzešla z reakce na poslední vývoj v oblasti standardů OECD, kdy Belgie stáhla své výhrady k článku 26 OECD Modelové daňové smlouvy a v této souvislosti se zavázala do stanoveného termínu sjednat protokoly k existujícím smlouvám o zamezení dvojího zdanění, které by odrážely text článku 26 dle nového Modelu OECD. Česká republika na tuto iniciativu samozřejmě přistoupila. Na expertní úrovni se podařilo tento Protokol ke smlouvě o zamezení dvojího zdanění dojednat v srpnu 2009.

Tato modifikace Smlouvy plně odráží mezinárodní vývoj a trendy v daňové oblasti, a to zejména v rámci práce OECD, EU, G 20 atd.

Sjednávání protokolů v oblasti mezinárodních daňových vztahů není ničím výjimečným, Česká republika má sjednán protokol např. k daňové smlouvě s Nizozemím, Dánskem, Moldávií, Srbskem, Ruskem, Kazachstánem atd.

Článek I předkládaného Protokolu zajišťuje požadovanou výměnu daňových informací.

Vzhledem ke specifické politické struktuře Belgického království tímto novým článkem 26 nejsou pokryty daně ukládané autonomně belgickými nižšími správními útvary nebo místními úřady, ale pouze daně ukládané Belgickou federální vládou nebo jejím jménem. Při začlenění i daní ukládaných na nižší úrovni do rozsahu výměny informací by schvalovací procedura související s Protokolem trvala v Belgii přibližně pět let, protože by Protokol musel být schvalován různými Parlamenty tří belgických regionů. Takové časové opoždění není v zájmu ani jednoho ze smluvních států.

V důsledku několika státních reforem byly určité politické kompetence přeneseny z federální úrovně na regiony (Vlámský region, Valonský region a Region - hlavní město Brusel), přičemž na nižší úrovni existuje ještě 10 provincií a 589 městských správ. Federální stát zůstává kompetentním orgánem v záležitostech týkajících se zájmů všech Belgičanů, zatímco jednotlivé regiony jsou kompetentní v územních záležitostech. Uvedené tři regiony mají mj. rovněž určitou fiskální autonomii. Mají např. pravomoc ukládat svým jménem určité specifické daně, které byly v minulosti ukládány na úrovni federální. Provincie a městské správy mají pouze velice omezenou pravomoc k ukládání daní.

V současné době mohou zmíněné tři regiony ukládat následující (nejdůležitější) daně. Nepřímé daně (např. registrační poplatky, dědické daně, daně související se sázkami a hazardními hrami, televizní a rádiové poplatky, poplatky za svoz odpadu, poplatky z pohybu silničních vozidel, apod.) a přímé daně (srážková daň z nemovitého majetku). Regiony jsou oprávněny provádět u těchto daní a poplatků změny sazeb, změny daňového základu, popř. rozhodovat o osvobození od těchto daní či poplatků.

Vložením poslední věty do odstavce 5 článku I Protokolu belgická strana řeší oprávnění pro belgickou daňovou správu získávat od bank a jiných finančních institucí informace nezbytné za účelem výměny daňových informací, což by jinak belgické vnitrostátní předpisy neumožňovaly. Dochází tak k prolomení bankovního tajemství.

Článek II Protokolu upravuje podmínky jeho vstupu v platnost a počátek jeho provádění.

Článek III stanoví, že Protokol, který bude tvořit nedílnou součást smlouvy, zůstane v platnosti a bude se provádět tak dlouho, jako Smlouva samotná.

Protokol přispěje k lepší koordinaci činností daňových úřadů obou států směřující k omezení případných daňových úniků a podvodů.

Sjednání Protokolu nevyžaduje změny v českém právním řádu a nedotkne se závazků z jiných mezinárodních smluv, kterými je ČR v současné době vázána, a rovněž tak není v rozporu se zásadou rovnoprávného postavení mužů a žen.

Uzavření a provádění tohoto Protokolu nebude mít přímý dopad na státní rozpočet.

Členství ČR v EU nemá dopad na sjednání tohoto Protokolu. Sjednávání takovýchto daňových dokumentů je svrchovanou záležitostí každého členského státu EU. Návrh Protokolu je plně slučitelný s právem ES/EU.

Protokol ke smlouvě prezidentského charakteru se po podpisu předkládá Parlamentu ČR k vyslovení jeho souhlasu a následně bude předložen prezidentu republiky k ratifikaci podle Ústavy České republiky.

Ustanovení tohoto Protokolu budou mít při konkrétní aplikaci přednost před ustanoveními vnitrostátních právních předpisů.

Vláda ČR odsouhlasila sjednání tohoto protokolu dne 14. prosince 2009, a to svým usnesením č. 1545.

V Praze dne

předseda vlády

PROTOKOL

MEZI

ČESKOU REPUBLIKOU

A

BELGICKÝM KRÁLOVSTVÍM

**KE SMLouvĚ MEZI ČESKOU REPUBLIKOU A BELGICKÝM
KRÁLOVSTVÍM O ZAMEZENÍ DVOJÍHO ZDANĚNÍ A ZABRÁNĚNÍ
DAŇOVÉMU ÚNIKU V OBORU DANÍ Z PŘÍJMU A Z MAJETKU**

ČESKÁ REPUBLIKA A BELGICKÉ KRÁLOVSTVÍ,

přejíce si uzavřít Protokol ke Smlouvě mezi Českou republikou a Belgickým královstvím o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku, která byla podepsána 16. prosince 1996 v Bruselu a jejíž nedílnou součástí tvoří Protokol podepsaný 16. prosince 1996 v Bruselu (v tomto protokolu dále jen „Smlouva“),

se dohodly takto:

ČLÁNEK I

Článek 26 Smlouvy se mění následovně:

„Článek 26

VÝMĚNA INFORMACÍ

1. Příslušné úřady smluvních států si budou vyměňovat takové informace, u nichž lze předpokládat, že jsou relevantní ve vztahu k provádění ustanovení této smlouvy nebo ve vztahu k provádění nebo vymáhání vnitrostátních právních předpisů, které se vztahují na daně všeho druhu a pojmenování ukládané smluvními státy nebo jejich jménem, pokud zdanění, které upravují, není v rozporu se Smlouvou. Výměna informací není omezena články 1 a 2.

2. Veškeré informace obdržené smluvním státem podle odstavce 1 budou udržovány v tajnosti stejným způsobem jako informace získané podle vnitrostátních právních předpisů tohoto státu a budou poskytnuty pouze osobám nebo úřadům (včetně soudů a správních úřadů), které se zabývají vyměřováním nebo vybíráním daní, které jsou uvedeny v odstavci 1, vymáháním nebo trestním stíháním ve věci těchto daní, rozhodováním o opravných prostředcích ve vztahu k těmto daním nebo dozorem výše uvedeného. Tyto osoby nebo úřady použijí tyto informace jen k těmto účelům. Mohou sdělit tyto informace při veřejných soudních řízeních nebo v soudních rozhodnutích. Informace obdržené smluvním státem mohou být bez ohledu na výše uvedené použity pro jiné účely, pokud takové informace mohou být použity pro takové jiné účely podle právních předpisů obou států a pokud příslušný úřad státu poskytujícího informace dá souhlas k takovému použití.

3. Ustanovení odstavců 1 a 2 nebudou v žádném případě vykládána tak, že ukládají smluvnímu státu povinnost:

a) provést správní opatření, která by porušovala právní předpisy a správní praxi tohoto nebo druhého smluvního státu;

b) poskytnout informace, které nemohou být získány na základě právních předpisů nebo v běžném správním řízení tohoto nebo druhého smluvního státu;

c) poskytnout informace, které by odhalily jakékoliv obchodní, hospodářské, průmyslové, komerční nebo profesní tajemství nebo obchodní postup, nebo informace, jejichž sdělení by bylo v rozporu s veřejným pořádkem.

4. Jestliže jsou v souladu s ustanoveními tohoto článku jedním smluvním státem požadovány informace, druhý smluvní stát použije svých opatření zaměřených na získávání informací, aby získal požadované informace, i když tento druhý stát takové informace nepotřebuje pro své vlastní daňové účely. Povinnost obsažená v předchozí větě podléhá omezením odstavce 3, ale v žádném případě nebudou tato omezení

vykládána tak, že umožňují smluvnímu státu odmítnout poskytnout informace pouze z toho důvodu, že nemá domácí zájem na takových informacích.

5. Ustanovení odstavce 3 nebudou v žádném případě vykládána tak, že umožňují smluvnímu státu odmítnout poskytnout informace pouze z toho důvodu, že informacemi disponuje banka, jiná finanční instituce, trust, nadace, pověřenec nebo osoba, která jedná v zastoupení nebo jako zmocněnec, nebo proto, že se informace vztahují k vlastnickým podílům na osobě. Aby získala takové informace, má daňová správa dožádaného smluvního státu pravomoc žádat o sdělení informací a vést šetření a ústní jednání, a to bez ohledu na jakákoli ustanovení v jeho vnitrostátních daňových zákonech, která stanoví něco jiného. “

ČLÁNEK II

Smluvní státy si vzájemně diplomatickou cestou oznámí splnění postupů, které jsou vyžadovány jejich vnitrostátními právními předpisy pro vstup v platnost tohoto protokolu. Protokol vstoupí v platnost dnem pozdějšího z těchto oznámení a jeho ustanovení se budou provádět ve vztahu k daňovým obdobím začínajícím 1. ledna kalendářního roku následujícího po roce, ve kterém Protokol vstoupí v platnost, nebo později.

ČLÁNEK III

Tento protokol, který tvoří nedílnou součást Smlouvy, zůstane v platnosti dokud zůstane v platnosti Smlouva a bude se provádět dokud se bude provádět samotná Smlouva.

Na důkaz toho podepsaní, k tomu řádně zmocnění, podepsali tento protokol.

Dáno v Bruselu dne 15. března 2010 ve dvou původních vyhotoveních v anglickém jazyce.

**Za Českou republiku
Eduard Janota, v.r.**

**Za Belgické království
Didier Reynders, v.r.**

PROTOCOL

BETWEEN

THE CZECH REPUBLIC

AND

THE KINGDOM OF BELGIUM

TO THE CONVENTION

BETWEEN

THE CZECH REPUBLIC

AND

THE KINGDOM OF BELGIUM

**FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION
AND THE PREVENTION OF FISCAL EVASION
WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME AND ON CAPITAL**

THE CZECH REPUBLIC AND THE KINGDOM OF BELGIUM,

desiring to conclude a Protocol to the Convention between the Czech Republic and the Kingdom of Belgium for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital signed at Brussels on December 16, 1996, the integral part of which forms the Protocol signed at Brussels on December 16, 1996 (in this Protocol referred to as “the Convention”),

have agreed as follows:

ARTICLE I

Article 26 of the Convention shall be modified as follows:

“Article 26

EXCHANGE OF INFORMATION

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is foreseeably relevant for carrying out the provisions of this Convention or to the administration or enforcement of the domestic laws concerning taxes of every kind and description imposed by or on behalf of the Contracting States, insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Convention. The exchange of information is not restricted by Articles 1 and 2.

2. Any information received under paragraph 1 by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) concerned with the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, the determination of appeals in relation to the taxes referred to in paragraph 1, or the oversight of the above. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions. Notwithstanding the foregoing, information received by a Contracting State may be used for other purposes when such information may be used for such other purposes under the laws of both States and the competent authority of the supplying State authorises such use.

3. In no case shall the provisions of paragraphs 1 and 2 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;

b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;

c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy (ordre public).

4. If information is requested by a Contracting State in accordance with the provisions of this Article, the other Contracting State shall use its information gathering measures to obtain the requested information, even though that other State may not need such information for its own tax purposes. The obligation contained in the preceding sentence is subject to the limitations of paragraph 3 but in no case shall such limitations be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because it has no domestic interest in such information.

5. In no case shall the provisions of paragraph 3 be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because the information is held by a bank, other financial institution, trust, foundation, nominee or person acting in an agency or a fiduciary capacity or because it relates to ownership interests in a person. In order to obtain such information the tax administration of the requested Contracting State shall have the power to ask for the disclosure of information and to conduct investigations and hearings notwithstanding any contrary provisions in its domestic tax laws.”

ARTICLE II

Each of the Contracting States shall notify the other, through diplomatic channels, of the completion of the procedures required by its domestic law for the bringing into force of this Protocol. The Protocol shall enter into force on the date of the later of these notifications and its provisions shall have effect for taxable periods beginning on or after 1st January in the calendar year next following that in which the Protocol enters into force.

ARTICLE III

This Protocol, which shall form an integral part of the Convention, shall remain in force as long as the Convention remains in force and shall apply as long as the Convention itself is applicable.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned, being duly authorized thereto, have signed this Protocol.

DONE in duplicate at Brussels this 15th day of March 2010 in the English language.

FOR THE CZECH REPUBLIC

Eduard Janota

FOR THE KINGDOM OF BELGIUM

Didier Reynders